

CA

NOSTRA

Setmanari d'Inca

ANY I

AB CENSURA ECLESIASTICA

Un bon periòdic es una missió perpètua a una Parroquia.—LLEÓ XIII

NÚM. 3

FALTES FILIALS

El canviari de la família aont sempre s'han cremat els encens delicadíssims del sentiment, avuy s'es convertit amb un hostal de mercenaris, a causa de les malanades costums introduïdas dins élls per fills mal entranyats. Moltes coses se podrien dir per demostrar qu'en les llars del dia, cada cap té son barret, cada bossa sos diners y cada voluntat sos encaraments. Però avuy sols volem parlar del converis y tractes que fan pares y fills sobre la cuòta setmanal qu'els darrers han d'entregar a la casa paternal.

El fi perque se comensá aquesta costum no poria ésser més laudable: era perque els fadrins majors se posassen en condicions de poder pendre estat o parar faller per conte seu. Els pares concien en rebre una prudent cuòta setmanal dels seus fills, amb tal que lo sobrant de la setmanada fos per fer una lladriola, ab la qual, comprar lo parament per casarse, o les eines y material per comensar a treballar per son conte. Y així una casa pobre colceva y dava estament a sos fills sens esforços y aquests comensaven ja a pendre d'estolviar.

Però aquesta costum, com moltes altres, comensá per ésser convenient y bona y ha acabat per dolenta y esquinsada. El joyent de la generació qui puja ja no es fill de sos pares, focant en aquest particular, sino un hoste que té convengut a ca-seva el son setmanal qu'ha d'entregar nel seu hospedatíe; o més ben dit: els fills s'han declarat en vaga quantre els autors dels seus dies, perqu'ells meteixos se fan la mesura, entregant a la casa paternal una cantitat tant mònica qu'es un insult filial. Així trobareu molts d'obriers que sols entreguen la tercera part, (son els millors,) la mitat, dues o una part els seus salaris y qualqun res. Exemplars hi ha arreu, arreu, d'obriers que guanyen quinze pessetes per setmana y fan la heroicitat, la gran heroicitat, de donarne cinc a sa mare, aturandeu deu per ells, al manco, si fossen per fer un reconet per quan vendria l'hora de

pendre estament podria passar; però tot es per malgastar, per adornos demunt sa persona.

Y... ¿n'hi hauria cap d'hospedaria que per cinc o sis pessetes, mantenguessen, vestissen, hospedassen, apadasassen y fessen net a un hoste? Y no's aixó tot encare: a voltes una mare en ab cinc pessetes del fill major ha d'agombolar una família numerosa, mentres cues terceres parts no bastan per mantenir la superbiosa infladura del primogènit; y alerta tots, a no respectar y anar en bones a l'estaló de la casa qu'es el qui guanya.

Tal vegada molts de nostros lectors, ens criticarán, trobant que no es materia de articles de periòdic aquesta crualesa dels fills, y n'ostros nos estranyam de no haver vist may un periòdic, ni un escriptor, ni cap persona de les qu'es preocupen del bé s'ci', que haja alsada la veu per posar remey a n-aquesta vaga filial. Les reals ordes encaminades a fer tancar els establiments de baguda els diumenges y certes hores de la nit, tendeixen a millorar la vida de família, avuy tan abandonada per tirarse dins caus de fora-casa. ¿Perqué no emprende enèrgiques campanyes en favor de la llar? ¿Perqué no inspeccionar els fills y obligarlos a entregar la setmanada entera? Si tornàvem a la vida cristiana de família seria un gran pas per la restauració. Però a ne qui toca de prop, es a n-els pares, que haurien de procurar conduir els fills a la vida casolana per la via del amor y regoneixement y no mirarse com els fèsols com ho fan molts are.

CASOLANA

*Bé n'es mes amp'a qu'estreta
la cambra amb el llit parat,
l'ample llit entorcillat,
perfumat de roba neta.*

*Tot es bò, com el redòs,
dins la cambra retirada,
y aquella olor de buca 'a
fa mes plaent ia' redòs.*

Ella embauma l'esperit

*d'una quieta a'egria,
y a-n el cansament del dia
ll dona la bona-nit.*

*Quin dormir! quin despertar
fa dins la cambra modestal
Cada cosa hi riu xalesta
d'un sorris de benestar.*

*Les robes del cobricel
antigues y mostretjades,
y els Sants, y les flors brodades
per l'avia, que sia al cel.*

*Prop del pitjer floretjat
blanquetjen les tovayoles,
y es sent olor de violes
que puja del hort veinat.*

*A la nit, els somnis blaus
hi passen com una onada,
y al fugir dematinada,
¡quin badarse els ulls suaus!*

*Quant el seny, mitj desxondit
acull l'idea primera,
já es fuita la nit lleugera
cap al regne del oblit.*

*Y una claror innocent
floreix llavors cada dia...
es la pau que'l cel envia
dins un raig de sol naixent.*

*Tremolosa vermellor
que, entrant per les retxilleres,
du en ses besad's primeres
tot l'agombol de l'amor.*

*La vermellor torna d'or,
la cambra en roman encesa,
y es dolsa, com l'escomesa
qu'a les hores surt del cor.*

*«Bon dia Verge Maria,
l'animeta us encoman,
per l'amor que us tench, tan gran,
jo us diré l'Àve Maria.»*

MARIA ANTONIA SALVÀ

El treball que a continuació publicam va esser distingit ab el primer accèssit del premi oferit per *La Unión Inguense* en el Certamen d'Inca, El Veredict del Jurat digué que se merexia un accèssit superior.

L'ENGINY DE SIMPLEX.

Lema. *D'un mon al altre.*

Satanas gastaba més mal humor que de costum. Al entrar els alts dignataris de la seva Cort al saló del trono, hont estava convocat el concell, no rebían tant solament una mirada dels ulls vermellosos y entreuats del monarca infernal. Assentat aquest en l'ample poltrona de ferro roheut, caygut el cap, plegats els brassos, clavantse nerviosament els unglots d'acer als costats, meditaba en silenci. Arrupit apropet seu, Simplex, el *bufó* d'aquella Cort, ni tant sols probaba de ferlo riurer, y la seva figura migrada, raquílica, el seu nas de perdiguer, els seus ulls petits y lleganyosos, completaban la impresió repugnant del quadro.

Prompte estigueren plenas las cadiras destinadas als concellers: Astarot, Leviatan, Asmodeu, Osiel, Belfegor, tots els més inclits dimonis, formant arch al entorn de Satanás, esperaban ab neguits las paraulas d'aquest; enfront d'ells la *turbamulta* de pobres diables se mantenía respectuosament areta. Aixecá per ultim els parpres el monarca y girá la vista al rededor, escampant una claror de fornai; fen despres un sospir, y omplená la atmósfera una bravada asfixiant de sofre.

—¡Oh, vassalls y servidors!—digué per fi Satanás—Vosaltres coneixeu bé l'amargor de que vessa el meu esperit; vosaltres sabeu bé l'odi que profersa la meua ánima á tot lo creat y lo increat ¡Oh! meu odi! Sols la immensitat del espay es gran com ell; hi tiren á n'aquesta un mon, dos, tres, y com que res hi haguessen tirat, vos aparten una trista dotzena de milions de miriametres, y res, ja no veyen res, com si hi haguessen tirat una bolva. Com l'espay, també, l'odi del meu esperit s'empassa ánimas y més ánimas, y res, ben res, el mateix neguit, la mateixa fotlera, la mateixa rabior d'avans. ¡Oh vassalls y servidors! ¿La vostre sabiduría no será capassa de trobar nous enginys y recursos pera fer perdre als homes, pera ferlos perdre al engros, pera ferlos perdre sense donarlos hi ni un gra de consell en cambi? Si no'ls sabeu trobar, malehits siau per centmillesima vegada.—

Va callar Satanás, y en la cambra reyná un silenci profund, interromput tant solament per la fressa acompassada que produhia al fregar el sol algun cortesá que brandaba reflexivament la cua. De prompte va sentirse drinch de cascabells y Simplex, bellugantse dintre'l seu vestit ridicol de *bufó*, interrompé la quietut ab un—*Pido la palabra*—desafinat y tímib, que tragué de la seva abstracció á Satanás.

—¡Ah, ets tu Simplex! digué— no t'escarrassis á distraurem; els meus maldecaps son avuy més poderosos que la teua tontoria.—

La Cort infernal en pes somriugué; Simplex, el pobre dimoniet curt de gambals, el pobre *bufó*, estaba sempre carregat de projectes, que Satanás se feya explicar quan tenia ganas de riurer.

—Es un projecte— va dir ab veu tremolosa Simplex—un projecte pera conquistar ánimas en abundancia y de franch.—

La rialla dels satanichs cortesans va ferse més pronunciada; alguns tenian de taparse la boca; Asurodeu que es tant de tabola's pessigaba'l bras.

¡Vejam, vejam!—digué Satanás fentse en rera en l'ample poltrona com si's decidís á esforsarse en allunyar la tristesa—Explicat Simplex, y que ningú riqui.—

—Jo pensaba, Ilustre Majestat y dignissims senyores—comensa Simplex, aixecanse y fent tres reverencias—d'inventar una paraula, una frase, un *ditxo*, que continques la quinta essencia de la nostre malicia, que fos per ella sola capassa de condemnar: y despres, d'anar al mon y posar de moda aquesta paraula y que tothom la digués.—

El projecte de Simplex va cambiar en sech la actitud de la Assmblea; Astarot, Seviatan y altres dimonis de categoria comentaban fent rotllo la proposició; la major part, no habentse fet ben bé carrech del projecte, estaba impossible: alguns tabalois encare reyan.

—Això ray!—exclamá Satanás—Això seria un negoci rodó: però creix tu que'ls homes siguen tant tontos com suposas?—

—¿Tant, heu dit, Senyor? Això y molt més; en las mevas excursions per la terra he tingut ocasio de veurer jo, el més tonto de vosaltres, soch entre'ls homes lo que ells diuen un *Séneca*.

Las rahons anaban en augment; la idea de Simplex se discutía ja á crits y en alguns rotllos se veyan punys enlaire. Satanás va cloure la questio.

—Simplex, vina ab mi á la terra—digué—El veurer com acata sencilment las mevas ordres la estupidesa humana, es un espectacle que'm distrau sempre: y al pas que dissipo'l meu spleen, ensejarem la teua diabolica *pedra filosofal*.—

Y tot d'una, saltá del trono; extengué sas alas que varen alir proporcions colossals, va penjarse d'una d'ellas al raquílich Simplex, y desaparegué, en mitj d'un tro fortíssim y una pudó de socarrim que no's podia rebre.

II

A la porta del hostel de Vilalops s'assoleyaba, com de costum als hiverns, tota la droperia del poble. Entorn de cada una de las dos taulas corcadas y brutas, tretas á fora, s'acoplaba un partit de *truch*, contemplat per quatre ó cinch badochs ab poehs diners, ó massa ayguardent al cos, pera poder jugar. El porró passaba sense descansar d'una ma á l'altre, y á la Caterina, la mossa del hostel, no l'hi donaban l'abast las mans pera anar omplenant els gotets d'ayguardent, ni les orellas pera escoltar las bromas y floretas, mes picants que un bitxo, ab que la festetjaban els parroquians. En aixó estaban quan un pastor, sapat y moreno, que rato la miraba enlaire, va dir,

—Tenestat tenim! mireu com creix y s'acosta aqueu nubolot.—

Y era veritat; un nubol petit y negre que había aparegut al horitzó com una punta d'agulla, s'anaba acostant y estenent; el sol s'havía aclucat ja un xich y la nubolada, aixamplantse peis costats en forma d'unas alas colossals, acababa de tapar el celatje.

Els jugadors no varan parar ment tant sols en lo que deya'l pastor. Al poch rato, y ben obscur ja'l cel ressoná l'espetch esquerdat d'un tro fortíssim que desensopi fins als més borratxos.

Ja no troná més; però al desapareixer la impressió que había produhit la descárrega hi había al hostel dos altres homes; un de gros, roig de pel ab ulls vermellosos y peus de pinya; un altre d'esquifit y sech, ab nas bellugadís com de perdiguer; varen assentar-se un á cada costat del Tossut, un moliner ferreny que tenia crit d'esser el més desanimat del poble.

S'acabarà.

Joan Viñas y COMAS

SANTA TERESA DE JESÚS AMOR Y DOLOR.

*Visch morint, Teresa, d'is l'hort repetia
puix el cor tenia d'amor un volcá,
y com més anava més y més sentia
lo cor qu'es moria de no morir ja.*

*Bell nin li pregunta, ab molta, dolcesa,
«¿com te dius?» Teresa d'el Amat Jesús
y Vos? «som Jesús espòs de Teresa?»
«¡ay amor! desfeume de la vida'l nuus.*

*Sortint de la gloria, els niguls traspassa
celestial arcangel, y ab fletxa d'amor;
a la desposada lo cor li traspassa:
desmaya Teresa, d'Amor y Dolor.*

Maria Ignacia CORTÉS.

RE TALL

La utopia socialista en lo que's refereix á la distribució de la riquesa, va de donar una base obligatoria á una forma de vida que sols pot subsistir voluntaria y entre gent d'una certa altesa de vida. Que lo socialisme voluntari y evangélich es condició sublim de llibertat d'esperit, y lo socialisme obligatori y revolucionari fora opriment y esclavitut dels hòmens. La Esglesia té per procediment essencial la llibertat; la Revolució, la imposició; per axò les dues serán perpétuament antitètiques... La forma voluntaria de vida pobre y comuna que constitueix l'ideal de cristianisme ha estat, es y será la forma predilecta de la Esglesia, la qual conserva ab gran amor pera aquelles ánimes fervoroses qui aspiran á la perfecció dins de la vida relligiosa. *Torrás y Bages*

No comprenc com se pot esser virtuós sens religió; si abans ho vaig arribá creure, estic completament desenganyat.

VOLTAIRE.

Sens tenir a Deu per gula se pot pujar ben amunt; però tanmateix arriba un moment que per forsa s'ha de tornar arrera.

Escapulons

La nit del disapte al diumenge fou terrible per algunes comarques catalanes. La tonçada plujosa que prou mal havia fet a Màlaga y pel mitx dia de Fransa ha dexat sentir els seus efectes aborronadors per les corrents dels rius Cardoner y Llobregat. Les notícies arribades de Manresa son qu'el riu va pujar 10 metres sobre'l seu nivell ordinari, maltractant y duguent sen no sols la cullita y terres de cultiu, sinó també moltes fàbriques, maquinaries y efectes; de tal manera hi ha moltes d'instalacions completament destruïdes que no hi ha que pensar d'aquí estona en torna-les enjegar. A l'estació del Ferrocarril que va Berga, una pila de vagons s'en anaren aigo avall, quedantse els ponts y les vies mal parades ferm.

El Pla de Llobregat fou convertit en una mar. Los pobles de San Feliu, San Joan Despí, Cornellá, El Prat, Hospitalet, San Joan dels Horts, Molins del Rey &, son estats negats, essentne imposible tirar un càlcul del danys produhits. Diven que aquestes estada l'inundació més feresta de qu'es té memoria en aquell país.

Una immensa desgracia, idò, afflige x Catalunya: fabricants y agricultors arruinats, milenars de treballadors en vaga obligatoria, multituds de families tirades dins la més negre misèria; tot plegat constitueix un quadro ben trist y fa pensar ab esglay pel temps qui vendrà.

Per aliviar tan immensa desgracia, el Govern ha destinat un crèdit de certa consideració y la Diputació de Barcelona 400.000 pessetes.

¡Que som de petits els homes, els pobles y les nacions devant Deu! ¡Qu'aviat lo seu poder les axeca a gran altura o los confon dins el no res! Respectem la seva providencia.

El programa de les festes jubilaris de les nocés d'or del Papa consistirán: 1. Suscripció pels diners de San Pere. 2. Congrès internacional de representants de totes les Associacions de la joventut. 3. Peregrinació internacional de joves a Roma ab motiu del congrès. 4. Oferiment d'un calzer d'or, homena ge de la joventut catòlica del món a Sa Santidat. 5. Obres permanents de caritat, en particular per la joventut, les quals queden en caràcter permanent com a recort d'aqueix Jubileu. 6. Fundacions per l'assistencia religiosa, moral y temporal dels emigrants. 7. Esposició a n-el Palau apostòlic d'ornaments sagrats y objectes per culte, los quals serán regalats a n-el Papa perque pugua destinarlos a les iglesies pobres y punts de missió apostòlica.

A Fransa en compliment d'un acort tengut per la Masonaria en el congrès que celebrá en París en 1905, han purificat els llibres de texte, en moltes escoles oficials, redactats ab esperit clerical segons la Masonaria,

Així, han purificat, fins y tot la gramática, y en lloc dels aforismes: «Deu es gran» y «l'ànima es immortal» apareixen en les darre-

res edicions: «Paris es gran» y «l'ase es pacient.»

Comentant aquesta ridícula masònica diu un diari conservador de París; «però encare més pacients qu'els ases som els catòlics francesos.»

Els gobernados civils de la Coruña, Leon, d'altres bandes, han publicades circulars encaminades a reprimir el malait vici de fletotomar. En algunes poblacions, com a Navarra y Burgos, s'han posades multes, y no multes d'aquestes que fan jocs a la bossa, sino de 75 pessetes, que ja son sangries.

Si a Mallorca se multassen els flastomadors el tressor del Estat aumentaria una cosa de no dir, tant estès se troba aquest vici.

Noves d'Inca.

A l'article de la primera plana columna primera d'aqueix número, allà ont diu la tercera part etz. devia de dir: tres quartes parts (son els millors), la mitat, o una quart part dels seus salaris.

Valga per rectificació.

En nostra Parroquial iglesia s'están fent moltes millores a les escales y camari de Santa Maria la Major. Els mestres picapedrers, després de haverhi treballat una llarga temporada han parat el tall, esperant el ninxo nou qu'el construeix el reputat escultor de Palma, mestre Galmés.

El dia primer d'Octubre s'obriren en el Circol d'obers catòlics d'Inca les classes noturnes pels socis y els seus fills. Enguany a més dels profesors antics, Mossen Francesc Rayó, Mossen Miquel Llinás, En Bartomeu Bestart y mestre Miquel Ferragut per alumnes de dibuix, el secretari d'aquella societat, D. Joseph Gonzalez hi té uberta c'asse de contabilitat.

Hi ha que confessar que aquesta societat té bons amics que s'esforsen gratuïtament per darli el nom y l'importancia que mereixen tenir dins el poble, aquestes institucions tan recomenades pels Soberans Pontífics y pel meteix Diocesá, nostro estimat Bisbe.

Nostro amic, mestre Bartomeu Payeras, en pintura y fotografia, ens comunica haver ubertes classes noturnes de dibuix de adorno y lineal practic per gremis y oficis. Hala, joves, aprofitar les vetllades de l'ivern s'ha dit;

Qu'el sabre no ocupa lloc

y el poc sabre embarassa.....

A n-en Payeras lo co reixem tots per la seva má e inteligencia que essent un jove que per la seva modesta posició no ha pogut frequentar grans escoles, es digne de l'alta reputació que ha alcansada.

A n-el cravé dels carrers de Cometas y Ramon Llull, fa uns quatre dies que hi ha un moix mort y ningú ha tengut manya per decantarlo. Si nostros municipals fessen passada per tot, fent retirar lo que desdiu de la

bona urbanitat, no'ns veuriem obligats a sentir aquestes oloretes.

El propietari dels magacsems Muntaner nos fa sabrer que ha rebut una completa y variada remesa de gèneros per la temporada de la tardor e ivern y que la possa a nostra disposició.

Igualment nos fan sabre a la botiga de Sant Joseph de D. Ignaci Figuerola, que fan gran baratura de trajos per final de temporada.

Durant aquest mes d'Octubre els mossos que están a la reserva, tenen que anar a firmar el passe a les oficines militars d'Inca, en el exconvent de Sant Domingo.

També está manat, per crida que feren, que tots els carreters que van de nit deven dur fanal encés.

Estam fent gestions a fi de podrer comensar a regalar al fi del trimestre a nostros suscriptors, una publicació que creim que será de la seva satisfacció.

PUBLICACIONS REBUDES

Ora et Labora. Publicació orga de la secció de propaganda de Seminari de Sevilla.

Gazeta Montanyesa. Publicació bisetmanal de Vich redactada en Catalá y en bona informació.

El Soller. Setmanari independent de molta varietat.

El Felanigense. Setmanari d'interesos locals y materials.

El Heraldo de Inca. Setmanari independent y d'informació.

A tots agram coralment la visita.

CORRESPONDENCIA

D. M. I. C.—Ab molt de gust acceptám sa colaboració. Gracies per lo enviat.

D. L. C.—Gracies per les paraules laudatorias y de animació qu'ens dirigiu. Complits vostros encárrecs. Com vareu endevinar les solucions teniu un trimestre pagat de suscripció.

D. I. R.—Cumplirem vostres observacions en publicar vostro treball. Mil mercès per los mots de coratjament qu'ens heu posat.

D. A. C.—Rebut l'import de primer trimestre.

D. B. S.—Servides les suscripcions.

D. G. P.—idem.

Males companyies.—Un filloph trobá un dia a un dexeble seu qui anava acompanyat d'un jove de mala anomenada. Lo dexeble va avergonyirse de esser vist ab tan mala companyia y ses galtes s'enrogiren. «Coratge, fill meu, li digué lo sabi. M'agrada veure en tú aquesta marca de pudor. Però ¿no haguera valgut més anar ab altres persones qual companyia no t'hagués d'avergonyir?»

Entreteniments

TARJETA.

Son Carta

Compondre en les lletres d'aquesta tarjeta el titol d'un setmanari mallorquí.

XARADES

- 1ª. Si *tersa* y *prima* no fosses no'm diries dues *prima*, *Prima* y *segona* es corrent ferne us a can *Caneta*, si mon *TOT*, tú tens *Beleta*, tendrás bon devortiment.
- 2ª. *Prima* y *segona* en l'estiu renezám molta vegada, ma *segona* es estimada per l'homo que va prou viu. *Tersa* y *segona* en teniu la campinya regalada, dins mon *TOT* tenc l'estimada: poblet que baix *Seuva* viu.

KARBÍN.

FUGA DE CONSONANTS

U. o. . e. i. a. a. é
.a. a .a. i. a .e. a. a
y .o. .eu . 'e. i u. a. a
.a. a a e. .a. o. a. ué.

SEMBLANSES

- 1ª. ¿En que se sembla una camia amb una jerra?
- 2ª. ¿Y una jerra amb un covó?
- 3ª. ¿Y un covó amb un sac?
- 4ª. ¿Y un sac amb una bandera?

ENDEVINAYA

D'el nin, el jove y el vey, del pobre, amo y senyor de tots per tení un favor som emprada, fins p'el Rey.

OKU.

HUMORADA

Una senyora que vestia ab molts d'emparifollaments, estava plena d'escrupols sobre els colors manllavats que sempre d'uya per la cara.

He lletgides moltes obres de moral,—deya a un grave Pare Franciscá,—q' en dexen més intranquila per les distintes opinions dels autors.

Es bò de comprendre, senyora:—responia amablèment el fraret:—uns moralistes prohibeixen el ràdó la pintura per la cara, y li sembla que no tenen cor ab les dones; mentres altres no los donen gens d'importancia y les troba tolerants. Jo que som amic de les mitjanies, perque trob qu'els estrens son pecaminosos, li don permis per pintar-se mi ja cara y res pus.

MERCAT COMBINAT

P atates
Po rcs
O rcs
M ens
B E ssó
O R di
B l A t
M esols
Con i s
S a f J á
Xex A
Siva D a
F i gues
Ca lli es
O iurons
G A lls

Anuncis

La libreria

LA BONA CAUSA.

de Miquel Durán.

Carrer de Mallorca, 1, Inca.

PROPAGANDA CATÓLICA

Hi ha de tot: devocionaris, manuals de meditació, tractats de música, anys cristians contravorcía religiosa, doctrines y obres cataquísticas de diferents autors, filletes propies per repartir als actes del culte catòlic y... relaciones amb les principals llibrerías religioses d'Espanya.

ENSENYANSA PRIMARIA

Enciclopedies, llibres de lectura de fàcil y difícil d'el·letraig, manuscrits de diferents autors, llibres de premi y coneixements útils, carters y porta-llibres, plaquetes petites y grosses en paper superior, plects llisos y litografiats, plomes, lapiceres: un de tot, bó y barato.

SECCIÓ DE DIBUIX

Capses de compassos baratíssimes, escuadres, regles, lapiceres de colors, gomes, quaderns de dibuix, en especial els métodos de Pelfort, Ferrer y Umbert, plaquetes quadriculades per copiar &c.

NOVEL·LES

D'aquelles qui's fan llegir que d'alten y morrisei, que porri correr descausalament en mans de l'innocencia, d'autors de tant para ortodoxia com el P. Colona y Schmid.

TARJETES POSTALS

La pornografia no entela nostres mostradors y álbuns: tipos, paisatjes, marines, vistes, perspectives de nanau.

LLIBRES DE CUINA

N'hi ha en mallorquí y castellà qu'ensenyen de menjar bé y econòmic, ben ideats y que sols als llegirlos fan en rar en gan.

SOBRES Y PAPERS PER CARTES

Reixats, en blanch, de dol, a la pasta, casi regalats. Y qui no hu creu que hi venga a

cercarne y trobarí per vuitanta cèntims cent fulls o cent sobres qu'en poden fer escritures de notari.

DICCIONARIS

El del Doctor Amengual, mallorquí-castellà-llatí, que valia cent y pico de pessetes, a e el donam per sis duros y encare pagarem café y puró.

El d'En Rodríguez-Navas, de la llengua espanyola, publicat per la casa Calleja. Conté doble paraules de les que comprén el Diccionari de l'Academia Espanyola. Es el més complet y barato, total deu pessetes, y encare a n-els obrers que disponen de pocs caudals los ho darem a plasses.

EL ARTE

PINTURA Y FOTOGRAFIA
D'EN

Bartomeu Payeras.

INCA.

En aquesta casa se pinten tota classe de retrates y quadres a l'oli.

En fotografia son primera espasa, perque, a més d'esser una especialitat, tot está muntat en procediments moderns.

Ampliacions en fan de tota mida, en tant es així, que vos poren fer tornar més grans que no sou.

¿Que no vos agradaria?

Idó, anauhi: está a n-el carrer de Sant Bartomeu, 15, a una entrada-esposició que veureu que val il·ls per mirar.

EN LA FUSTERIA D'EN

Miquel Ferragut

se fabrica tota classe de mobles desde els més econòmics fins a n-els de més valor, però tots se fan en gust artístic.

Carrer de Mallorca, 54, INCA.

CA-NOSTRA

SETMANARI D'INCA EN MALLORQUÍ.

Son ideal es fer obra d'educació y cultura, mantenir les costums y tradicions mallorquines de bona rel, sens que li fassin agrura les idees y coses modernistes mentres vagin retgides pel sentit comú y la sana moral.

Publicarà en estil popular, articles sociolècs, poeie, historietes y traballs himnistics: ab qui porri passar belles estones d'expansió casolana.

Preu de suscripció

Un trimestre una pesseta per tot Espanya y doble a l'extranger.

Els no'res y obres que nos ho demanin tendrán la suscripció per 20 cèntims mensuals, 240 l'any; però no'tem ríu que a n-els regalats que fan.

A les d'gr... y demés per... pa n'la, v... exenpla's, a...

Redacció, administració e imprenta: Carrer de Mallorca, 1, INCA.